

144.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 27 lutego 1934 r.

w sprawie kwalifikacji sekretarzy gminnych.

Na podstawie art. 13 ust. 4 oraz art. 121 i 129 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), zarządzam co następuje:

§ 1. Na stanowisko sekretarza gminnego mogą być powołane osoby, które:

1) a) posiadają wykształcenie w zakresie co najmniej gimnazjum lub szkoły zawodowej stopnia gimnazjalnego w myśl art. 21 i 29 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389), albo mają wykształcenie podług zasad, obowiązujących przed wejściem w życie powyższej ustawy, w zakresie co najmniej sześciu klas szkoły średniej ogólnokształcącej, bądź równorzędne wykształcenie w myśl postanowień § 35 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1933 r. w sprawie wykonania ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 769), bądź

b) złożyły egzamin zastępczy, o którym mowa w § 2;

2) odbyły co najmniej 3-letnią pracę na stanowisku, do którego przywiązane były czynności referendarskie w biurze zarządu gminnego, miejskiego, wydziału powiatowego w starostwie krajowym lub urzędzie władz administracji ogólnej i Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

3) złożyły egzamin z zakresu wymagań fachowych i umiejętności praktycznych (§ 4).

Dla kandydatów, posiadających wykształcenie w zakresie liceum administracyjno-handlowego, praktyka wynosi 2 lata, przy ukończeniu wykształceniu wyższem — 1 rok.

§ 2. Do egzaminu zastępczego, o którym mowa w ust. 2 art. 13 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), może być dopuszczony kandydat na sekretarza gminnego, który posiada:

1) wykształcenie w zakresie co najmniej publicznej szkoły powszechnej,

2) 5-cio letnią pracę na stanowisku, o jakim mowa w p. 2 ust. 1 § 1.

Program egzaminu zastępczego określi Minister Spraw Wewnętrznych.

Osoby, zajmujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego stanowisko zastępcy sekretarza gminnego w województwach: białostockiem, kieleckiem, lubelskiem, łódzkim, nowogródzkim, poleskiem, warszawskiem, wileńskiem i wołyńskiem, mające 5 lat nieprzerwanej pracy w jakiegokolwiek gminie na obszarze wymienionych województw, mogą być powoływane na stanowisko sekretarza gminy do dnia 1 stycznia 1939 r. bez obowiązku składania egzaminu zastępczego, o ile posiadają wykształcenie

w zakresie co najmniej publicznej szkoły powszechnej.

§ 3. W okresie przejściowym do dnia 1 stycznia 1936 r. od kandydatów na sekretarzy gminnych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, poznańskiego, pomorskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego wymagane jest:

1) a) wykształcenie w zakresie co najmniej publicznej szkoły powszechnej,

b) 5-letnia praca na stanowisku, o jakim mowa w p. 2 ust. 1 § 1,

c) oraz odbycie trzymiesięcznej praktyki w gminie wiejskiej na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego,

d) złożenie egzaminu, o jakim mowa w § 4, bądź

2) a) wykształcenie, o jakim mowa w p. 1 ust. 1 § 1 rozporządzenia niniejszego,

b) odbycie 3 miesięcznej praktyki w gminie na obszarze, wymienionym w p. 1,

c) złożenie egzaminu praktycznego, o jakim mowa w § 4.

§ 4. Do egzaminu praktycznego może być dopuszczony kandydat na sekretarza gminnego, który odpowiada wymaganiom, określonym w ustępie 1 p. 1 i 2 oraz ustępie 2 § 1, co nie narusza w niczem postanowień § 3.

Egzamin praktyczny na stanowisko sekretarza gminnego odbywa się z następujących przedmiotów:

1) Konstytucji, 2) przepisów o organizacji i o zakresie działania władz rządowych, a w szczególności władz administracji ogólnej, 3) ustroju samorządu terytorjalnego ze szczególnem uwzględnieniem ustroju gminy wiejskiej, 4) zadań i obowiązków samorządu gminnego, 5) prawa administracyjnego ze szczególnem uwzględnieniem postępowania administracyjnego, 6) ogólnych zasad skarbowości publicznej, 7) skarbowości samorządowej, 8) prawa budżetowego, 9) rachunkowości samorządowej, 10) przepisów kancelaryjnych, ponadto w zakresie, jakiego znajomość konieczna jest do sprawowania stanowiska sekretarza gminnego z następujących przedmiotów: 11) prawa karnego, 12) prawa o wykroczeniach, 13) przepisów o postępowaniu karnem i karno-administracyjnym, oraz 14) prawa cywilnego i 15) przepisów postępowania cywilnego.

§ 5. Egzamin praktyczny jest ustny i piśmienny. Egzamin ustny ma na celu zbadanie praktycznych wiadomości kandydata na sekretarza, niezbędnych w pracy urzędu gminnego. Egzamin piśmienny ma na celu zbadanie umiejętności praktycznego stosowania obowiązujących przepisów.

Egzamin piśmienny polega na wypracowaniu tematów, wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Przedmiotem tego egzaminu będą dwa tematy:

a) rozstrzygnięcie jednej lub 2-ch spraw administracyjnych na podstawie aktów, bądź opracowanie sprawozdania do władz wyższych,

b) załatwienie zadania z zakresu rachunkowości samorządowej.

Egzamin ustny nie może trwać dłużej niż 2 godziny. Przedmiotem tego egzaminu między innymi powinno być omówienie tematów, objętych egzaminem piśmiennym.

Osoby, ubiegające się o dopuszczenie ich do egzaminu, powinny wnieść w tym celu podanie do właściwego urzędu wojewódzkiego. Do podania takiego należy dołączyć: świadectwo szkolne, zaświadczenia z dotychczasowej pracy, metrykę urodzenia oraz dowód obywatelstwa polskiego.

Kandydaci na sekretarzy gminnych, którzy ukończyli lub ukończą kurs Administracji Samorządowej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie lub inny kurs, uznany za wystarczający przez Ministra Spraw Wewnętrznych, zdają egzamin ustny z przedmiotów, wymienionych w p. 4, 7, 8, 9 § 4 rozporządzenia niniejszego.

§ 6. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu piśmiennego, ocenę wypracowań i ocenę odpowiedzi ustnych, oraz uchwałę komisji co do wyniku egzaminu. Wynik egzaminu może być: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

§ 7. Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję egzaminacyjną według wzoru, dołączonego do rozporządzenia niniejszego. Egzamin może być powtórzony 2 razy, w odstępach co najmniej półrocznych.

§ 8. Egzamin praktyczny odbywa się przed wojewódzką komisją egzaminacyjną, czynną przy właściwym terytorjalnie urzędzie wojewódzkim. Członków komisji i ich zastępców na okres 5-ciu lat powołuje Minister Spraw Wewnętrznych, który uprawnienia w tym względzie może przekazać wojewodom.

Przewodniczącym komisji może być tylko urzędnik I kategorii, pełniący obowiązki służbowe w dziale samorządowym urzędu wojewódzkiego.

Do składu komisji wchodzi ponadto: urzędnik I kategorii starostwa powiatowego, inspektor samorządu gminnego oraz sekretarz gminy wiejskiej.

Przynajmniej jedna z osób, wchodzących w skład komisji, powinna posiadać wykształcenie prawnicze.

Przewodniczący głosuje, a w razie równości głosów głos jego przeważa.

§ 9. Kandydaci na sekretarzy gminnych uiszczają przed egzaminem opłatę w wysokości 40 złotych na pokrycie kosztów, związanych z egzaminami.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy sekretarzy (pisarzy gminnych), o jakich mowa w ust. 1, 2 i 4 art. 121 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Załącznik do rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. (poz. 144).

Wzór do § 7.

Ś W I A D E C T W O.

Pan
podał się w dniach
na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) egzaminowi na stanowisko sekretarza gminy i złożył go z wynikiem

. d. 193 . . . r.

pieczęć

KOMISJA EGZAMINACYJNA PRZY
URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM

Przewodniczący

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej

145.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie złożenia przez Urugwaj i Kolumbię dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowej konwencji w sprawie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej jako projekt dnia 12 listopada 1921 r. w Genewie na ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z odnośnymi komunikatami Sekretariatu Ligi Narodów, że, w myśl postanowień art. 3 międzynarodowej konwencji w sprawie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej jako projekt dnia 12 listopada 1921 r. w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 54, poz. 390), złożenie dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji zostało zarejestrowane w Sekretariacie Ligi Narodów w imieniu Rządu Urugwaju w dniu 6 czerwca 1933 r. i w imieniu Rządu Kolumbji w dniu 20 czerwca 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*